అమెరికా బుజ్జిపండు

- జ్యోతిర్మయి

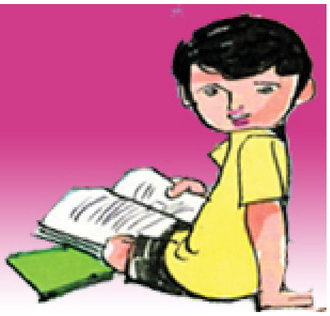

స్పెల్లింగ్ బీ

బుజ్జిపండు అమెరికాలో పుట్టి పెరుగుతున్న తెలుగు కుర్రాడు. వాడి బుజ్జిపొట్టలో ఎప్పుడూ ఎన్నో సందేహాలు. తెలుగుతనం కాపాడుకోవాలనుకునే అమ్మా, నాన్నా - బయట ఎక్కడి కెళ్ళినా వివిధ జాతుల పిల్లలతో సహవాసం, మధ్య మధ్యలో సంస్కృతీ సంప్రదాయం అంటూ అమ్మా నాన్నలు తీసుకెళ్ళే కార్యక్రమాలూ.. వెరసి వాడికి అన్నీ అనుభవాలే, అన్నీ వింతలూ విడ్డురాలే! అలాంటి అమెరికా బుజ్జిపండు అనుభవాలు నెలకొకటి మీకోసం!

రోడ్డు పక్కగా ఆగిన స్కూల్ బస్ దిగి ఇంటివైపు అడుగులు వేసారు బుజ్జిపండు, ప్రత్యూష. ఎడం పక్కనున్న రెండో ఇంటి లాన్లో గంతులు వేస్తున్న జూలీ వీళ్ళను చూసి సంతోషం వ్యక్తం చేస్తూ తోక ఊపింది. బుజ్జిపండు అటువైపు పరిగెత్తబోయి, “ఆ ఇంటివారెవరూ లేకపోతే వాళ్ళ లాన్ లోకి వెళ్లకూడని” వాళ్ళమ్మ చెప్పిన విషయం గుర్తొచ్చి “హాయ్ జూలీ” అంటూ దూరం నుండే చెయ్యి ఊపాడు. వీధి మలుపు తిరగ్గానే వరండాలో నిలబడి ఇటువైపే చూస్తున్న వైష్ణవి కనిపించింది. పండు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి బేగ్ వైష్ణవి చేతిలో పెట్టి "మామ్ ఐ నీడ్ టు గో టు ది రెస్ట్ రూమ్" అంటూ హడావిడిగా లోపలకు పరిగెత్తాడు.

రెస్ట్ రూమ్ కి వెళ్ళిన పని పూర్తవగానే ప్యాంటు పైకి లాగి బటన్ పెట్టుకుని చేతిని సోప్ డిస్పెన్సర్ కింద పెట్టి గట్టిగా నొక్కాడు పండు. లేతనీలం రంగు సబ్బు చుక్కలు చుక్కలుగా అరచేతిలో పడింది. కుళాయి తిప్పి వేడి నీళ్ళలో చేతులు కడుగుతూ అద్దంలో చూసుకున్నాడు. జుట్టు కొంచెం నుదుటి మీద పడుతూ వుంది. తడి చేత్తో జుట్టు పైకి తోసాడు, రెండు పాయలు నిటారుగా నిలబడ్డాయి. నిన్న టివిలో చూసిన జాక్సన్ ‘స్పైక్స్’ గుర్తొచ్చాయి వాడికి. జాగ్రత్తగా కొంచెం కొంచెం జుట్టు పైకి లేపుతూ స్పైక్స్ చేసాడు.

" "పండూ త్వరగా రా? "" అమ్మ గొంతు వినిపించింది. హాండ్ టవల్ తీసుకుని తల తుడుచుకుని కొళాయి ఆపేసి బయటకు వచ్చాడు. షూస్ విప్పి స్టాండ్ లో పెట్టి వంటగదిలోకి వచ్చి అక్క పక్కనున్న బార్ స్టూల్ మీద కూర్చున్నాడు. పిల్లలిద్దరికీ మధ్యాహ్నం చేసిన బ్రౌనీలు ప్లేట్లో పెట్టి ఇచ్చింది వైష్ణవి.

"అమ్మా టుడే ఇన్ మై క్లాస్..." అంటూ పండు కబుర్లు మొదలు పెట్టగానే వైష్ణవి తెలుగులో చెప్పమని గుర్తుచేసింది.

"ఫైర్ ఫైటర్ వచ్చాడు" అంటూ వాక్యం పూర్తిచేసాడు.

"ఎందుకు నాన్నా... మీ స్కూల్లో ఫైర్ వచ్చిందా?"

"ఇవాళ కెరీర్ డే కదా! ఇంకా కెప్టన్, లాయర్ కూడా వచ్చారు. యు నో వాట్ వాళ్ళందరూ మా ఫ్రెండ్స్ పేరెంట్స్".

"వచ్చి ఏం చేశారు నాన్నా?" రెండు కప్పుల్లో పాలు పోసి చాక్లెట్ పౌడర్ కలిపి పిల్లల దగ్గర పెడుతూ అడిగింది.

"వాళ్ళ జాబ్స్ గురించి చెప్పారు. ఫైర్ ఫైటర్స్ కి అస్సలు స్లీప్ ఉండదట. రాత్రంతా అలా ఫైర్ ప్రూఫ్ జాకెట్లు వేసుకునే వుంటార్ట. నిద్రొస్తే కూడా అలా స్టాండింగ్ పొజిషన్ లోనే స్లీప్ చేస్తార్ట. ఫైర్ స్టేషన్ కి కాల్ రాగానే ట్రక్ లో ఎక్కి రయ్యని వెళ్ళిపోతార్ట. ఇంకా వాళ్ళు డిన్నర్ కూడా నిలబడే చేస్తార్ట." కళ్ళు పెద్దవి చేసి చెప్పాడు.

"అబ్బో అయితే ఆ జాబ్ చాలా కష్టమే. కాని వాళ్ళు ఎంత మందిని సేవ్ చేస్తారో చూడు, రియల్లీ గ్రేట్ కదా!"
"వాళ్ళకు బోలెడు సాటిస్ ఫాక్షన్ ఉంటుందటమ్మా. పెద్దైతే నేను ఫైర్ ఫైటర్ అవుతా." అంటూ కుర్చీ దిగి పైపుతో నీళ్ళు కొడుతున్నట్లుగా యాక్షన్ చేస్తూ ఇల్లంతా తిరగడం మొదలెట్టాడు. వాడి మాటలకు అమ్మకు నవ్వొచ్చింది. పండును చిన్నప్పుడు ఎవరైనా "పెద్దయ్యాక నువ్వేం అవుతావని" అడిగితే "అక్కవుతా" అనేవాడు. అప్పట్లో అక్కంటే అంత అరాధన వాడికి, ప్రత్యూష చేసే పనులన్నీ చేసేవాడు. ఆ తరువాత ఆకాశంలో ఎగిరే పక్షిని చూసి "పక్షౌతా" అనేవాడు, తరువాత 'ఆస్ట్రోనాట్', ఆ తరువాత 'టీచర్', ఇప్పుడేమో 'ఫైర్ ఫైటర్'.

""ఫైర్ ఫైటర్ అవ్వాలంటే బోలెడు బలముండాలి, నువ్వీ పాలు తాగావనుకో నీకు చాలా బలమొస్తుంది" " అని పండుతో చెప్పింది వైష్ణవి. పండు వచ్చి కూర్చోగానే తల తడిగా వుండడం గమనించి ""తల తడుపుకున్నావా?" " తల మీద చెయ్యి పెట్టి చూస్తూ అడిగింది.

""నేను వెట్ చెయ్యలా...అదే వెట్ అయ్యింది." " అమ్మ చెయ్యి తీసేస్తూ చెప్పాడు.

“"ఎలా తడిచింది?” "

“ "ఇందాక పైప్ తో ఫైర్ ఆఫ్ చేసాను కదా అప్పుడు తల మీద నీళ్ళు పడ్డాయి.” "

“"హౌ కం పండూ..యు వర్ జస్ట్ ప్రిటెండింగ్” " ఆశ్చర్యపోయింది ప్రత్యూష.

“"ఫైర్ ఫైటర్స్ కి అలాగే తడుస్తుంది "” ప్లేట్లో బ్రౌనీ వంక చూస్తూ చెప్పాడు.

అమ్మ నవ్వి " “చిట్టితల్లీ ఏం చెప్పారు నాన్నా స్కూల్లో?” " అని ప్రత్యూషను అడిగింది.

"నథింగ్"

"అసలేం చెప్పలేదా?"

"యూజువల్ స్టఫ్"

"అంటే?"

"అమ్మా...యు ఆర్ అస్కింగ్ టూమెని క్వొశ్చన్స్"

ఆ పూటకింకేమీ చెప్పదని అర్థమై, “సర్లే ముందు పాలు తాగు” గుర్తు చేసింది వైష్ణవి.

"డు ఐ హేవ్ టు డ్రింక్ మిల్క్ ఎవ్రీ డే?"

“"యస్ అక్కా, యు హేవ్ టు డ్రింక్” " కప్పు పైకెత్తి పట్టుకుని తాగుతూ చెప్పాడు పండు.

"పోయినసారి వెల్ నెస్ విజిట్ కి వెళ్ళినప్పుడు....” " అంటూ వైష్ణవి మొదలెట్టగానే

"ఐ నో....బట్ ఐ హేట్ మిల్క్" విసుగ్గా మొహం పెట్టి పాలు తాగడం మొదలుపెట్టింది ప్రత్యూష.

పండు పాలు తాగేసి ఖాళీ కప్పును సింక్ లో పెట్టి వచ్చాడు.

“"ఇవాళ మీకేం క్లాసులు లేవుగా... కొంచెం సేపు పార్క్ లో ఆడుకుని రండి".

"ఫస్ట్ ఐ వాంటు వాచ్ కార్టూన్, దెన్ ఐ ఇల్ గో టు ద పార్క్" రిమోట్ చేతిలోకి తీసుకుంటూ చెప్పాడు పండు.

"ఐ హేవ్ లాట్స్ ఆఫ్ హోం వర్క్" అంటూ స్కూల్ బాగ్ తీసింది ప్రత్యూష. అమ్మ అడుకోమంటే హోం వర్క్ చేస్తానంటున్న అక్కను చూస్తే బోలెడు ఆశ్చర్యం వేస్తుంది వాడికి.

“కార్టూన్ చూసేప్పటికి చీకటి పడిపోతుంది. "ముందు పార్కు కు వెళ్ళిరా తర్వాత కార్టూన్" అని వాడి చేతిలోని రిమోట్ తీసుకుంది వైష్ణవి.

పండు బయటకు రాగానే విలియం కనిపించాడు. ఇద్దరూ పరిగెత్తుకుంటూ పార్క్ దగ్గరకు వెళ్ళేసరికి స్టీవెన్, మోనికా, జాన్ ఇంకా అక్కడ చాలా మంది పిల్లలు ఆడుకుంటున్నారు. పండు నేరుగా ‘జారుడు బల్ల’ దగ్గరకు వెళ్ళి మెట్ల

మీదుగా పైకెక్కి వంకలు తిరిగి పాములా ఉన్న ఆ బల్ల మీదనుండి తలక్రిందులుగా కిందకు జారాడు. అలా జారుతూ ఆకాశాన్ని చూడడమంటే చాలా ఇష్టం వాడికి. పక్క 'స్లైడ్' మీద స్టీవెన్ జారుదుబల్ల మీదనుండే పైకెక్కడం చూసి తను కూడా అలానే ఎక్కాలని ప్రయత్నిస్తుండగా, పైనుండి ఎవరో " 'హలో...' " అనడంతో హడావిడిగా కిందకు జారి దూరంగా నిలబడ్డాడు. ఆ తరువాత 'మంకీ బార్స్' దగ్గరకు వెళ్ళి పైనున్న ఇనుప కమ్మీ అందిపుచ్చుకుని ఒక్కో కమ్మీ మార్చి మార్చి పట్టుకుంటూ ఆ చివర నుండి ఈ చివరకు వేగంగా వెళ్ళాడు. అలా రెండు సార్లు చేసి కిందకు దూకి ఎర్రగా కందిన అరచేతులను చూసుకున్నాడు. రెండు నిముషాలయ్యాక మళ్ళీ పైకెక్కి ఈ సారి కాళ్ళతో ఇనుప కమ్మీలు పట్టుకుని తల కిందులుగా వేళ్ళాడాడు. అక్కడి నుండి చూస్తే దూరంగా వాళ్ళమ్మ రావడం కనిపించింది. ఆవిడ దగ్గరకు రాగానే పిలిచి తన కొత్త విన్యాసం చూపించాడు. "భలే చేస్తున్నావు పండూ. గుడ్ జాబ్" మెచ్చుకుంది వైష్ణవి. ఓ పదినిముషాలు అయ్యేక ""చీకటి పడుతోంది ఇక ఇంటికి వెళ్దాం నాన్నా" " అని అమ్మ పిలవడంతో ""వన్ మినిట్ అమ్మా" " అంటూ చివరిసారిగా జారుడు బల్ల మీద నుంచి జారి వచ్చి అమ్మతో కలసి ఇంటి దారి పట్టాడు.

"ఎవరైనా ఫోన్ చేశారా తల్లీ? "" ఇంటికి రాగానే ప్రత్యూషను అడిగింది వైష్ణవి.

"సం బడీ కాల్డ్, బట్ ఐ డిడింట్ ఆన్సర్"

"దట్స్ బాడ్ మానర్స్, ఎస్టర్ డే వెన్ ద ఫోన్ రేంగ్ అమ్మా స్కోల్డెడ్ యు 'పక్కనే ఉండి ఫోన్ తియ్యవేంరా' బట్ టుడే యు డిడ్ ద సేం థింగ్" కోపంగా చెప్పాడు పండు.

"నేనే తియ్యొద్దన్నాను పండూ" అక్కనే సమర్ధించిందమ్మ.

"సీ..." అంటూ నాలుక బయటపెట్టి తమ్ముడ్ని వెక్కిరించింది ప్రత్యూష.

నిన్ననే ఫోన్ తియ్యలేదని అక్కను తిట్టి, ఇవాళ తనే ఫోన్ ఎందుకు తియ్యొద్దన్నదో ఏమీ అర్ధం కాలేదు పండుకు. "సం టైమ్స్ దీజ్ అడల్ట్స్ ఆర్ సో వియర్డ్" అనుకున్నాడు.

""ఇంట్లో ఎవరూ లేనప్పుడు నేనే అక్కను తలుపు తీయ్యొద్దని, కనీసం ఫోన్ మోగినా కూడా ఆన్సర్ చెయ్యొద్దని చెప్పాను నాన్నా" " చెప్పింది వైష్ణవి.

""ఫోన్ ఆన్సర్ చేస్తే ఏమౌతుంది?" "

""పిచ్చోళ్ళకు ఇంట్లో చిన్నపాప ఒక్కర్తే ఉందని తెలిసిపోతుంది కదా! అందుకు. సరే...మీరిద్దరూ వెళ్లి స్నానాలు చేసిరండి, అన్నం పెడతాను." తొందర పెట్టింది వైష్ణవి.

"గివ్ మీ డిన్నర్ ఫస్ట్. దెన్ ఐ ఇల్ టేక్ బాత్" అంటూ పండు కూర్చీ ఎక్కేశాడు.

"బయటంతా ఆడుకునొచ్చి చేతులు కూడా కడుక్కోకుండా అన్నం పెట్టమంటావా, యాక్కీ... ముందు స్నానానికి పద." పండును కుర్చీలోంచి కిందకు దించిందమ్మ.

"రైస్ అగైన్...కెన్ ఐ హావ్ సంథింగ్ ఎల్స్ ఫర్ డిన్నర్" ప్రత్యూష నిరసన వ్యక్తం చేసింది.

"మధ్యాహ్నం ఏదో ఒకటి తింటారు. కనీసం సాయంత్రమన్నా అన్నం తినకపోతే ఎలా?"

"ఎవ్రీ డే యు మేక్ రైస్, ఇట్స్ బోరింగ్" పండు కూడా అక్కకు సాయం వచ్చాడు.

"పోనీ చపాతి చెయ్యనా? మీరు స్నానం చేసేలోగా చేసేస్తాను." అంటూ గోధుమపిండి డబ్బా అరలోనుండి తీసింది.

"ఐ డోన్ట్ లైక్ ఇండియన్ ఫుడ్" విషయం మరింత సూటిగా చెప్పేసింది.

"మీ టూ" అక్కకు వంత పాడాడు. .

"రేపు పాస్తా చేస్తాలే. నాన్న వచ్చే టైం అయింది పాపం బోలెడు ఆకలితో వస్తారు, స్నానం చేసి త్వరగా వచ్చేయండి" అంటూ వైష్ణవి చపాతీలకు పిండి కలపడం మొదలెట్టింది.

పండు స్నానం చేసి ఏరోప్లేన్ బొమ్మలున్న తెల్ల నైట్ డ్రస్ వేసుకుని హాల్లోకి వచ్చేసరికి మెయిల్ చూస్తున్న ప్రసాద్ కనిపించాడు. “హాయ్ నాన్నా” అంటూ వచ్చి ప్రసాద్ ఒళ్ళో కూర్చున్నాడు. “డిన్నర్ రెడీ” అంటూ వైష్ణవి పిలవడంతో ఇద్దరూ డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరకు వెళ్ళారు. ప్రత్యూష అప్పటికే టేబుల్ దగ్గర కూర్చుని ఉంది.

“"ఇవాళ అన్నం వండలేదా? "” డబ్బాలోని చపాతీలు చూస్తూ అడిగాడు ప్రసాద్.

“"అన్నం కూడా వండాను. పిల్లలు “రోజూ అన్నమేనా…” అంటే వాళ్ళ కోసం చేపతీలు చేసాను. వీళ్ళ వయసులో రోజుకు మూడు పూటలా మనం అన్నమే తినేవాళ్ళం. వీళ్ళకు రెండు రోజులు వరుసగా అన్నం తినడమంటే కష్టం.” " పండు ప్లేట్లో చెపాతీలు పెడుతూ చెప్పింది వైష్ణవి.

“"మీ అమ్మకు పాస్తా, పిజ్జా, బర్గర్, బొరిటో ఇవేమీ చెయ్యడం రాదా? "” ప్రత్యూష సందేహం.

“"మీ అమ్మ అనకూడదు నాన్నా, అమ్మమ్మ అనాలి "” సరిదిద్దాడు ప్రసాద్.

“"అమ్మమ్మకు అలాంటివి చెయ్యడం రాదు "” చెప్పింది వైష్ణవి.

అమ్మ వైపు జాలిగా చూస్తూ “పూర్ అమ్మ” అనుకున్నాడు పండు.

"ఏం చేశార్రా ఇవాళ స్కూల్లో" ప్లేట్లో అన్నం వడ్డించుకుంటూ అడిగాడు ప్రసాద్.

పండు ఫైర్ ఫైటర్ కథ మొదటినుండి మళ్ళీ చెప్పాడు. ప్రత్యూష తన క్లాస్లో జరిగిన స్పెల్లింగ్ బీ గురించి చెప్తూ తనకందులో ఫస్ట్ ప్లేస్ వచ్చినట్లు చెప్పింది. అమ్మ, నాన్న ప్రత్యూషను అభినందించారు.

"స్కూల్ స్పెల్లింగ్ బీ ఎప్పుడుంటుంది నాన్నా?" ప్రత్యూషకు కూర వడ్డిస్తూ అడిగింది వైష్ణవి.

"ఇట్ విల్ బి ఇన్ ఎ మంత్. మై టీచర్ గేవ్ మీ థౌజండ్ వోర్డ్స్ టు స్టడి"

"పండూ మీ క్లాస్లో కూడా స్పెల్లింగ్ బీ జరిగిందా?" అడిగింది వైష్ణవి.

"ఏ...స్" పళ్ళెం లోకి చూస్తూ చెప్పాడు.

"నువ్వెలా చేశావ్ నాన్నా?" ఈ సారి ప్రశ్న ప్రసాద్ దగ్గర్నుండి.

"నాక్కూడా ఫస్ట్ ప్లేస్ వచ్చింది" మెల్లగా చెప్పాడు పండు. తల్లిదండ్రులిద్దరూ ఆశ్చర్యంగా మొహమొహాలు చూసుకున్నారు.

"ఫస్ట్ ప్లేస్ వస్తే ఆ విషయం ఇప్పటివరకు చెప్పలేదేం?"

"ఐ డోంట్ వాంట్ ఫస్ట్ ప్లేస్. దట్స్ వై ఐ డోంట్ వాంటు టెల్ యు." స్థిరంగా చెప్పాడు.

"ఎందుకని నీకు హాపీగా లేదా?" అయోమయంగా అడిగింది వైష్ణవి.

"నో.... ఐ డోంట్ వాంటు రీడ్ దోజ్ బోరింగ్ థౌజండ్ వోర్డ్స్. బట్, యు వోంట్ లిజన్. ఎనీవే యు ఆర్ గోన మేక్ మి స్టడీ అల్ దోజ్ డంబ్ వోర్డ్స్." మనసులో మాట చెప్పేసాడు పండు.

వైష్ణవి కోపంగా చూసింది. ప్రసాద్ వైష్ణవిని మాట్లాడొద్దన్నట్లుగా సైగ చేయడం పండు గమనించకపోలేదు. భోజనాలు ముగిశాక ప్రత్యూష సంగీత సాధన చేసి, స్పెల్లింగ్స్ చదువుతూ కూర్చుంది, పండు కొంచెం సేపు కార్టూన్ చూసి హోం వర్క్ చేశాడు.

ఆ రాత్రి పడుకునేప్పుడు పండుకు కథ చదివాక "నీకు స్పెల్లింగ్స్ అంటే ఇష్టం లేదా నాన్నా" అడిగాడు ప్రసాద్.

"స్పెల్లింగ్స్ ఇష్టమే కాని చదవడం ఇష్టం లేదు".

"మరి చదివితేనే కదా నీకు వచ్చేది. బాగా చదివి స్కూల్లో ఫస్ట్ ప్లేస్ తెచ్చుకున్నావనుకో అప్పుడు నీకందరూ వరుణ్ కి చెప్పినట్లుగా కంగ్రాట్స్ చెప్తారు. ఎంత సంతోషంగా ఉంటుందో చూడు" నచ్చచెప్పాడు ప్రసాద్. వరుణ్ పండుకంటే రెండేళ్ళు పెద్దవాడైనా, వాళ్ళిద్దరూ మంచి స్నేహితులు. పోయినేడాది తనకు స్కూల్ స్పెల్లింగ్ బీలో ఫస్ట్ ప్లేస్ వచ్చింది.

"టుడే, హి డిడింట్ డు దట్ వెల్. హి లాస్ట్ ఇన్ ద ఫస్ట్ రౌండ్." చెప్పాడు పండు.

"అవునా ఎందుకూ టఫ్ వోర్డ్ వచ్చిందా?"

"కాదు నాన్నా వాడికి తెలిసీ చెప్పలేదట."

"ఎందుకూ?" ఆశ్చర్యపోయాడు నాన్న. పోయినేడాది వరుణ్ స్కూల్లోనే కాక కౌంటీ లెవల్లో కూడా బాగా చేశాడని పేపర్లో కూడా వేశారు. అలాంటిది ఎందుకలా చేశాడో నాన్నకు అర్థం కాలేదు.

"వాళ్ళమ్మ ఎవ్రీ డే స్పెల్లింగ్సే చదవమంటుందట. నో సాకర్, నో ప్లేయింగ్, నో కార్టూన్స్. ఐ డోంట్ వాంట్ టు డూ డట్. అ..ఆ.." తల అడ్డంగా తిప్పుతూ చెప్పాడు.

ప్రసాద్ కు సమస్య అప్పటికి అర్ధం అయింది. వరుణ్ వాళ్ళ అమ్మానాన్న ఇద్దరూ బాగా పోటీతత్వం వున్నవాళ్ళు . వాళ్ళ పిల్లలిద్దరూ అన్నిట్లోనూ ముందుండాలనుకుంటారు. దానికోసం పిల్లలను ఆట పాటలకు కూడా మానిపించేసి మరీ సాధన చేయిస్తారు. పర్యవసానం పిల్లలు ఉత్సాహంగా పాల్గొనే రంగాల్లో కూడా క్రమేణా ఆసక్తి తగ్గిపోతుందన్నమాట.

"నువ్వలా రోజంతా చదవక్కర్లేదు నాన్నా, నీ సాకర్, కార్టూన్స్ ఏమీ మానేయక్కర్లేదు కూడా. రోజుకో ట్వంటీ మినిట్స్ స్పెల్లింగ్స్ చదివితే చాలు." పండు జుట్టు సరిచేస్తూ చెప్పాడు నాన్న.

"నిఝంగానా" కళ్ళు పెద్దవి చేసి లేచి కూర్చుని అడిగాడు.

"నిజంగానే...అలా చదివి స్పెల్లింగ్ బీకి వెళ్ళు . నీకు ఏ ప్లేస్ వచ్చినా రాకపోయినా దట్ డజంట్ మాటర్, నువ్వు స్పెల్లింగ్స్ నేర్చుకోవడమే ముఖ్యం."

"డాడ్ యు ఆర్ ది బెస్ట్" అంటూ నాన్నను గట్టిగా కౌగిలించుకుని పడుకున్నాడు పండు.

●●●

రచయిత్రి బ్లాగు : http://themmera.blogspot.com/

Click here to share your comments on this story